

PASTORALĂ

la Sărbătoarea Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Nr. Prot. 1836

“Hristos pe pământ, înălțați-vă!...”

Începătorul nostru • Noul Început • Fratele nostru

Iubiți frați și surori în Hristos,

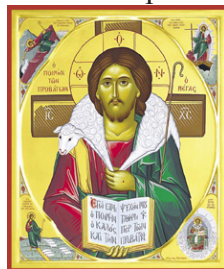
Îndemnul încurajator și nădăjduitor al Bisericii – Sfânta noastră Maică, mai oportun decât oricând, se aude iarăși astăzi “ca un glas de ape multe”:

“Hristos pe pământ, înălțați-vă!...”

Hristos, Domnul și Dumnezeu nostru, Fiul Unul-Născut și Cu-vântul lui Dumnezeu, este deja pe pământ, se găsește în mijlocul nostru.

Cel necreat a luat prin Născătoarea de Dumnezeu, cu conlucrarea Sfântului Duh, creatura, firea omenească, a devenit Om pentru ca noi să devenim dumnezei după har.

Dragostea dumnezeiască L-a condus la o “ieșire” din El Însuși pentru a-l întâlni pe cel pierdut, pentru a-l îmbrățișa cu duioșie într-o unire veșnică și pentru a-l duce la Dumnezeu Tatăl. El a venit în lume pentru a Se oferi pe Sine ca Miel nevinovat Tatălui.

S-a întrupat pentru a deveni Începătorul unui Nou Neam, unui neam ales, unui neam sfânt, împărătesc, preoțesc și profetic: Neamul Creștinilor, adică a acelor oameni care s-au botezat în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în numele Sfintei Treimi.

Astăzi, deci, sărbătorim Noul Început. Astăzi, sărbătorim participarea noastră la acest Nou Început, care, în esență, este Însuși

Hristos, Mântuitorul nostru. Astăzi, suntem chemați să punem un nou început, să reînnoim legătura noastră tainică cu Hristos Mântuitorul și Dumnezeu nostru și să ne reînnoim în lumina și slava Sfintei Treimi.

* * *

De ce însă, iubiții mei frați și surori în Hristos, se cere de la noi Creștinii Ortodocși această reînnoire?

Trei sunt cauzele fundamentale care stabilesc cu o claritate absolută această întrebare:

În primul rând, fiecare credincios atât personal, dar și în mod colectiv, trebuie să mărturisească cu sinceritate și pocăință, că *trădăm* – chiar și fără cunoștință și simțământ – *sfîntenia și preoția ființei noastre, darul nostru, firea noastră împărătească și profetică.*

În al doilea rând, suntem responsabili - vinovați pentru *concepția abandonării aproapelui, care domină deja în societatea noastră.* “Teologia” aproapelui, grija pentru celălalt și sacrificiul de sine pentru fratelui nostru, au *un loc periferic* în așa-numita noastră conștiință creștină.

În al treilea rând, suntem grav vinovați, chiar și cu poziția noastră pur și simplu indiferentă și inactivă, față de fenomenul cutremurător a unei *profanări extremiste* – și *acest lucru la nivel colectiv* – a *sfînteniei persoanei, a chipului lui Dumnezeu*, în mediul nostru social.

Această responsabilitate triplă este înțeleasă în această zi mai profund, atunci când ne vom gândi că, așa cum scrie Sf. Nicolaie Kabasila foarte frumos și adânc,

“El”, Mântuitorul nostru Hristos, “S-a aplecat pe pământ și a găsit chipul Său”.

Dumnezeu S-a întrupat, și continuă, în Sfânta Liturghie, Să Se întrupeze, *astfel încât să avem posibilitatea de a vedea chipul Lui dumnezeiesc prin intermediul fiecărei icoane a Lui, fiecărui om;* și, de asemenea, pentru a trăi prezența Domnului nostru Hristos și a o recunoaște în celălalt, în fiecare frate, în fiecare semen al nostru.

* * *

În ce măsură deci, frații mei, îndemnul imnografului: “**Înălțați-vă!**” poate să fie valabil pentru fiecare dintre noi, atât timp cât sun-

tem împovărați de această triplă responsabilitate – vinovăție.

Dacă nu ne reînnoim, cum oare *ne vom înălța* cu preamărire și mulțumire, duhovnicește? Și cum vom putea înălța toată lumea împreună cu noi la treapta de Nou Început, la Taina Noii Făpturi, la comuniunea Sfintei Treimi?

Acela “S-a aplecat” pentru a găsi chipul Său. Noi *ne aplecăm* cu dragoste și căutăm chipul Său în persoana fratelui nostru?

Ne-a dat darul să socotim în persoana aproapelui pe El. Noi Îl vedem cu evlavie, adânc respect și grijă jertfitoare pe El în persoana fratelui nostru?

Constituie cu adevărat o mare tragedie a constata că, în general, creștinii - și nu cei indiferenți de credință, ci cei care duc o viață bisericească – au uitat chipul lui Dumnezeu, pe frații lor. S-au mărginit în limitele înguste ale problemelor lor; au uitat de dragostea jertfitoare, dragostea care “*costă*”; nu-și oferă viața lor unul pentru altul; practic neagă mărturisirea Sfintei Treimi, deoarece ei nu trăiesc în mod treimic - după modelul Sfintei Treimi, adică într-un duh de reciprocitate (perihoreză), cu o iubire reciprocă.

“Când, însă, nu trăim unul pentru altul suntem deja morți”, scrie un renumit poet grec contemporan.

* * *

În fața sfintei iesle din Betleem, frații mei și surorile mele în Hristos, să ne dăm silința astăzi să facem o judecată sinceră de sine.

Poate nu trăim unul pentru altul? Poate suntem deja morți? Poate nu suntem locașuri ale Duhului Sfânt? Poate nu am făcut viața noastră **o Liturghie – o Liturghie treimică de dragoste** în care slujesc împreună, Dumnezeu, noi și fratele nostru? **O Liturghie** care, prin iubire și în iubire, sfințește lumea și alungă demonii și nelegiuirile ei?

Am certitudinea că răspunsul sincer la aceste întrebări, ne va ajuta în mod esențial nu numai să sărbătorim Noul Început pe care l-a deschis Dumnezeu Întrupat, dar să și participăm cu hotărâre la acest Nou Început, și în acest mod să trăim de acum înainte reînnoirea noastră neîncetată în lumina și slava Sfintei Treimi.

Atunci, vom fi cu adevărat “înălțați”, atunci cu conștiință vom cânta din toată inima:

**“Hristos Se naște, slăviți-L!
Hristos din ceruri, întâmpinați-L!
Hristos pe pământ, înălțați-vă!...”**

Ocrotirea Preacuratei noastre Maici Născătoarea de Dumnezeu și binecuvântarea pururea pomenitului nostru Stareț, Părinte și Mitropolit Kiprian să fie mereu cu noi pentru întărirea, îndrumarea și mângâierea noastră. Amin!

† Sfânta Naștere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos 2013

Al vostru către Hristos Domnul smerit rugător,

Mitropolitul

† Kiprian de Oropos și Fili

Președinte
al Sfântului Sinod în Rezistență